

quàm alteros, posse? Hunc autem, Virum cœterà doctissimum, quis miretur amplius tam facilè potuisse effata quæcunq; gentilis philosophi (quem alii Viri doctissimi, ipsi aliàs addictissimi, providentiam divinam è mundo sustulisse, hujus æternitatem statuisse, animæ immortalitatem aut negasse aut in dubio reliquisse &c. intrepidè asserunt) cum Sacrosanctis scripturis ita conciliare, ut non alius quàm apparens utrorumq; dissensus superesset; si ejusdem interpretationem textûs 83. Lib. II. de An. inspexerit, quæ reperitur in Notis ad Jachæi Phys. Instit. Lib. VIII. cap. XVII. Cùm enim in allegato loco Stagirita satis clarè statuisset, primarium auditûs organon aut partem istam in qua actus audiendi ultimato perficiatur, esse aërem internum, quem auditui congenitum dicit, hic autem ejus Interpres ex Anatomicorum observationibus & sensuum cœterorum analogia veriora doctus, substantiam nerveam per auris intimæ concamerationes dilatatam pro instrumento primario rectè agnosceret; ut ne deserere planè Magistrum cogereetur, ita verba ipsius interpretatus est, ut ab hoc ipso temporis momento dextrâ fideq; datâ recipere nulli dubitemus, ab Aristotelis Philosophia nuspiam nos discessuros imposterum, siquidem isthæc ejus interpretandi ratio probari possit. *Quid si dicatur, inquit, per aërem sive auram insitam intelligi substantiam nervi, prout ad finem suum dilatatus plurimum aërea substantia includit?*

V. At enim, quid, amabo, juvaret affectu verbisq; testari suum ubiq; cum Philosopho consensum, opere ipso verò ab eo magis quàm à quovis alio dissentire, h. e. non ipsi tantùm sed & superioribus illudere? Quantò satius esset & scientiarum augmentis proficuum, & ad animorum perniciosas collisiones evitandas consultum magis (parum enim esset, & condonandum facilè vel Aristotelis, vel Epicuri vel Cartesii Gassendive cujusdam Sectatoribus, si Præceptorem quiq; suum ejusq; statuta etiam nimio prosequerentur affectu, nisi,